

G.Murphy: Války provždy

 pokec24.cz/blog/g-murphy-valky-provzdy

josh-xy

24. 2. 2023

G.Murphy: Války provždy

„Když jsou fanatici u moci, meze útlaku mizí“. H.L. Mencken.

Dnes, to je 24. února, je tomu rok od chvíle, kdy se konflikt mezi Ukrajinou a Ruskem rozhořel v otevřené nepřátelství. Když se Joe Bidena nedávno ptali, jak dlouho může tento boj trvat, Biden odpověděl: „Tak dlouho, jak „to“ bude trvat.

Bohužel, nikdo neví, co to „to“ je. Nejspíš žádné rozhovory, žádná diplomacie, žádné strategické cíle a žádné únikové východy na příští dva...nebo šest let.

Je zřejmé, že Biden věří, že na ukrajinském válečném koni dokáže cválat až do svého druhého funkčního období. Může mít pravdu. Zdá se totiž že pokračující „provždy“ zahraniční válka má ve Washingtonu převažující podporu obou politických stran. A to i když generální tajemník NATO Stoltenberg prohlásil, že ukrajinská armáda spotřebovává dělostřelecké granáty rychleji, než je NATO dokáže vyrobit...nebo doplnit, zatímco na straně Ruska se zprávy o nedostatku

munice nevyskytují. V té souvislosti si připomeňme, že jen samotná Amerika už Kyjevu a oligarchům Zelenského darovala 100 miliard dolarů, aby se se „zvláštní vojenskou operací Vladimíra Putina“ vyrovnali. Nu a nyní, když zde máme první výročí zápasu na Ukrajině, dal Putin svému eufemizmu vale a nazval konflikt válkou. Rozdíl mezi operací a válkou je trochu jako rozdíl mezi otřesem a zemětřesením. Avšak navzdory tomu se aspoň v jedné věci Washington a Mosva ocitli na stejné vlně. Zdá se totiž, že Putin přijal skutečnost, že Rusko a Amerika se nyní nacházejí ve válce, i když zatím jde jen o válku hybridní či náhradní. A že NATO i EU půjdou za Bidenem stejně bezhlavě jako dosud. A že Ukrajina bude i nadále sloužit Západu jako potrava pro děla. Pokud ovšem jak Ukrajině tak Rusku, nedojde v příštích dvou až šesti letech krmivo.

Za strategickým zájmem Ruska o Ukrajinu stojí její blízkost, etnická příbuznost a též nepominutelný sentiment, zatímco pro studenoválečníky na Západě je Ukrajina jen další příležitostí, jak vylákaním medvěda z nory posílit mezi Ukrajinci rusofobii, která, jak se zdá, tak skvěle funguje v americké domácí politice. Ze škaredého sovětského muže je nyní škaredý Rus a slovanský démon navíc. Generál Clapper, jak si vzpomínáte, tvrdil, že Rusové byli „geneticky“ upravováni a následně pak i geneticky řízeni, čímž se rasa stala zbraní volby i v politických argumentech. I Zelenskyj ví, jak hrát kartou rasy. Když na něj útočili ohledně jeho nacistických kumpánů, tvrdil, že má židovské předky. Nu a pokud jde o dnešní situaci, máme v Ukrajinci Zelenském skutečný bankomat zahraniční pomoci, který k dnešnímu dni vybral už zmíněných 100 miliard dolarů jen z USA. Přesto je Zelenskyj nástroj i hlupák a možná i „užitečný idiot“, jak dokazuje rčení, že NATO a Washington jsou ochotny bojovat s Ruskem až do posledního Ukrajince.

Zdá se, že Moskva, odmrštěná EU, se naklání na východ, ale ve svém jádru je Rusko národem evropským. Peking vlastní americký dluh ve výši 980,8 miliard dolarů nebo 1,8 bilionu dolarů v závislosti na tom, koho se zeptáte. Amerika je tak největším světovým dlužníkem, zatímco Rusko se nedostalo ani mezi top 20 největších dlužníků. A

jsou mezi finančními experty i takoví lidé, kteří tvrdí, že Čína si již koupila i Bidenovu rodinu. Jak se říkalo za Nixona: „Pokud chcete vědět, kdo koho šidí, sledujte toky peněz“.

Sankce proti Rusku jsou dalším kontraproduktivním krokem, který si Západ proti sobě pořídil. Protože jaký smysl mají sankce, které poškozují potenciální spojence? Dokonce i němečtí levicoví ekonomičtí odborníci, jako např. Sahra Wagenknechtová, věří, že sankce poškozují víc Evropu a USA, než Rusko.

Takže kdo tu současně probíhající válku vyhrává?

Při zodpovězení této otázky musíme vzít do úvahy historii, kulturu a lid, nikoli tedy jen politiku všedního dne. V současném okamžiku jsou Evropa a Rusko jako dva rozhádaní sousedi, rozčilení a ostražití vůči veřejným rozhovorům nebo závazkům. Připomeňme si však, že to byly právě Britanie a Rusko, které v minulém století obětovaly nejvíce, aby porazily nacisty a fašisty.

Existuje tedy relevantní historie jako námět k zamyšlení a naděje v lepší dny. A to už proto, že velká Evropa bez Velké Britanie a Ruska jsou domečkem z karet.

Vybral a přeložil Lubomír Man

https://www.americanthinker.com/articles/2023/02/forever_wars.html

sdíletj na